

dragende fra samtlige residerende Kapellaner i Landet om at faa dette Forhold ændret. Saa vidt mig bekendt har dette Andragende mødt Velvillie hos alle Partier paa Rigsdagen, og jeg haaber derfor, at Lovforslaget vil blive modtaget med Velvillie. Det Udvalg, som i visse Tilfælde skal nedsættes, og som i alle Tilfælde kan nedsættes for at danne ligesom et Forretningsudvalg, foreslaas uforandret at skulle bestaa af Sognepræsten og det kommunale Medlem, og der fordres nu et lægt Medlem af Menighedsraadet; dér, hvor en anden Præst end Sognepræsten er Medlem af Kirkebestyrelsen, indtræder vedkommende ogsaa i Udvalget. Jeg finder for øvrigt her Anledning til at bemærke, at dette Udvalg er naturligvis kun et Forretningsudvalg og har aldrig været tænkt som andet. Jeg ved, at enkelte Steder er disse Udvalg tilbøjelige til at betragte sig som den egentlige Kirkebestyrelse; men det er naturligvis en Fejltagelse, i Virkeligheden er det Kirkebestyrelsen, der ved Vedtægt fastsætter Omraadet for dette Udvalgs Virksomhed og Myndighed.

Samtidig benyttes her Lejligheden til at faa ændret et Forhold, som har vist sig at være uheldigt, idet der søges Adgang til, at Landkommuner hvor der er flere Sogne, kan faa samme Adgang til at ligne over eet, som Købstadkommuner med flere Sogne eller Kirke-distrikter allerede har, det er navnlig saadanne Kommuner som Kommunerne her i Københavns Omegn. Særlig for en Kommune som Gentofte Kommune vil det sikkert være i høj Grad praktisk at faa Adgang til at foretage Ligning over eet i Stedet for at skulle ligne sognevis.

Dermed skal jeg anbefale dette lille Lovforslag til en velvillig og, som jeg haaber, ogsaa hurtig Behandling i dette høje Ting.

Formanden: Derefter har Undervisningsministeren Ordet til Fremsættelse af det for denne Ministers Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Dyrtidshjælp til Kommunitetsalumni og Alumni ved de 4 til Universitetet knyttede Kollegier samt til visse polytekniske Alumni.* Lovforslaget er enslydende med de Lovforslag, der fremsattes i Finansaarene 1916—17 og 1917—18, og da den samme Dyrtid, som fremkaldte disse Lov-

forslag, endnu er bestaaende, er det rimeligt, at et lignende Lovforslag fremsættes for Finansaaret 1918—19. Jeg anbefaler Lovforslaget til Tingets Velvillie.

Formanden: Ministeren for offentlige Arbejder har Ordet til Fremsættelse af det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Efter at Frederiksberg Station i Henhold til de Bestemmelser, som blev truffet overensstemmende med Loven af 29. Marts 1904 om Københavns Personbanegaard, blev nedlagt som Personstation, og efter Haanden som Tidspunktet nærmede sig, da ogsaa de smaa Stationer for Nærtrafikken, Klampenborg Station, Holte-Banegaarden og Nørrebro Station, skulde nedlægges overensstemmende med de samme Bestemmelser, rejste der sig en stærk Bevægelse hos Befolkningen paa Frederiksberg og Nørrebro for at faa disse Bestemmelser forandret, saa at Persontrafikken vedblivende kunde foregaa dels for Frederiksbergs, dels for Nørrebros Vedkommende. Frederiksberg Station har som bekendt ikke nogen Sinde tidligere haft direkte Forbindelse med Nord- eller Kystbanen. Dette har derimod været Tilfældet med Nørrebro Station og er fremdeles Tilfældet, saa længe de nuværende Forhold opretholdes, men det Tidspunkt er ikke fjernt, da den fuldstændige Færdiggørelse af Boulevard-Banen maa føre til den Nedlæggelse af Nørrebro Station, som er forudsat i de gældende Bestemmelser.

Paa Grund af den Misfornøjelse, som efter min Mening naturligt gjorde sig gældende i disse to store Bydele, og som har faaet kraftige Udtryk saavel ved Adresser til Ministeriet som ved direkte Udtalelser her i Salen, har Ministeriet i sin Tid anmodet en Kommission om at undersøge det Spørgsmaal, om der kunde tænkes anlagt Baner til Besørgelse af Nærtrafikken med det Formaal at bringe den i Forbindelse med Kyst-, Klampenborg- og Nordbanen, men anlagt og drevet af de to Kommuner. Kommissionen, som bestod af Repræsentanter for Staten og Kommunerne, kom imidlertid hurtigt til det Resultat, at en saadan Udvej ikke var mulig, og fra Kommissionens videre Undersøgelser og Overvejelser vendte man da tilbage til den oprindelige Plan, som forelaa for Ordningen af Personbanegaardsforholdene her i København, og hvis Hovedpunkt er, at for-